

บทความวิจัย

**การสังเคราะห์งานวิจัยของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี
สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ**

อภิรัตน์ ไชยกาล*

คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

อีเมล: apiradee13@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะของงานวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษและ 2) เพื่อสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยของนักศึกษางานวิจัยที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ งานวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2563-2566 จำนวน 58 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบบันทึกข้อมูลงานวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละและการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยทำการทดลองในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของภาคอีสานมากที่สุด สมมติฐานการวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยสมมติฐานแบบทางเดียว การออกแบบการวิจัยส่วนใหญ่เป็น one group pretest-posttest design กลุ่มตัวอย่างเป็นการเลือกแบบเจาะจงโดยเป็นเด็กปฐมวัย อายุ 5 – 6 ปี มากที่สุด สารการเรียนรู้เป็นสารการเรียนรู้ด้านภาษาศาสตร์ เครื่องมือการวิจัยส่วนใหญ่เป็นแบบประเมินพฤติกรรม การหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยตรวจสอบโดยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหามากที่สุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ 2) ผลการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัย มี 3 แบบ คือ 1) นวัตกรรมทางการศึกษา ได้แก่ นิทาน กิจกรรมศิลปะ เกม คำคล้องจอง การเล่นเกมแบบสมมติ 2) การใช้ชุดการสอน/ชุดกิจกรรม ได้แก่ ชุดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านและของเล่นพื้นบ้าน ชุดการสอนงานศิลปะ ชุดกิจกรรมการฝึกอ่านและเขียน ชุดกิจกรรมการเล่นเกมการศึกษา ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ และ 3) การใช้รูปแบบการสอน ได้แก่ รูปแบบการสอนที่ใช้นิทานเพื่อพัฒนาการฟังและการพูด ตัวแปรตามในการวิจัยเป็น 4 พัฒนาการ คือ 1) พัฒนาการด้านสติปัญญา ได้แก่ ทักษะทางภาษา ทักษะทางคณิตศาสตร์และทักษะทางวิทยาศาสตร์ 2) พัฒนาการด้านร่างกาย ได้แก่ พัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่ พัฒนาการกล้ามเนื้อเล็ก 3) พัฒนาการด้านสังคม ได้แก่ พฤติกรรมกล้าแสดงออก การทำงานร่วมกันและ 4) ด้านอารมณ์-จิตใจ ได้แก่ การควบคุมอารมณ์

คำสำคัญ : การสังเคราะห์งานวิจัย, สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

Received: 7 March, 2025, **Revised:** 24 April, 2025, **Accepted:** 20 May, 2025

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.

A SYNTHESIS OF RESEARCH STUDIES BY EARLY CHILDHOOD STUDENTS
OF RAJHABHAT SRISAKET

*Apiradee Chaiyakan**

Faculty of Education and Human Development, Sisaket Rajabhat University

Email: apiradee13@gmail.com

Abstract

The objectives of this research were 1) to analyze the characteristics of research studies by Early Childhood students of Rajhabhat Srisaket and 2) to synthesize of research studies. The research consisted of 58 research studies during B.E. 2020-2023 by Early Childhood students, Education faculty of Rajhabhat Srisaket. The employed research instruments were a research characteristics synthesis form. Data were analyzed using the frequency, percentage, and content analysis.

The research findings were as follows: 1) most research studies were experimental in Government Primary School. Research employing the one-group pretest-posttest design with directional hypothesis. Sample group were purposively selected and consisted mostly of early childhood student 5-6 years, learning contents were linguistics, research instruments were behavioral assessments and the quality of research instruments was examined by content validity, statistical procedure employed for most experimental research was the dependent t-test and 2) the synthesis of research studied on the independent variables were 3 types: 1) educational innovation included stories, art activities, games, rhymes, role-playing, 2) using instructional package or activity package including traditional games and local toys, art teaching package, reading and writing package, educational games, science activity package, and 3) using instructional model including storytelling to develop listening and speaking and the dependent variables were four developments of early childhood student: 1) cognitive development including language skills, mathematical skills, and science skills, 2) physical development including gross motor and fine motor 3) social development including assertive behavior and teamwork, and 4) emotional development were emotional control.

Keyword : Synthesis of research, Early Childhood Education, Rajhabhat Srisaket

* Assistant Professor Dr.

บทนำ (Introduction)

การศึกษาเป็นปัจจัยหลักที่ใช้ในการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรมและเทคโนโลยีให้มีความเจริญก้าวหน้าและสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ ซึ่งการจัดการศึกษาจะต้องถือเป็นวาระแห่งชาติที่ทุกคนทุกฝ่ายและทุกองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วม (Participation) ในการจัดการศึกษา ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยพัฒนาคนในชาติให้มีความรู้ ความสามารถ คุณลักษณะตรงตามความต้องการของสังคมและประเทศชาติต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากบุคคล ชุมชน องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและอีกหลาย ๆ หน่วยงาน เพื่อจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (กมลทิพย์ ยงใจยุทธ, 2558)

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันทางการศึกษาที่สังคมได้มอบหมายให้ทำหน้าที่สร้างความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการเพื่อก่อให้เกิดความงอกงามทางด้านปัญญา คุณธรรมแก่บุคคลและสังคม การศึกษาระดับอุดมศึกษามุ่งพัฒนาการความเจริญงอกงามทางด้านสติปัญญาและความคิดเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ มุ่งสร้างสรรค์กำลังคนในระดับวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงเพื่อพัฒนาประเทศและมุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรมมีความรู้และความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมเพื่อสามารถดำเนินชีวิตอันมีคุณค่าแก่บุคคลสังคมและประเทศชาติ (บุญธรรมกิจปริดาภิรต, 2553) ดังที่พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 ระบุในมาตรา 5 การจัดการอุดมศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และทักษะที่จำเป็น เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เข้าใจสังคมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อรองรับสังคมโลกที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ร่วมกันแก้ปัญหาสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และมาตรา 6 ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาความรู้ จัดการเรียนการสอน การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม (กระทรวงการอุดมศึกษา, 2562)

คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษได้มุ่งเน้นการพัฒนาครูให้มีคุณลักษณะความเป็นครู รอบรู้วิชาการ เชี่ยวชาญวิชาชีพ มีทักษะชีวิตเป็นบัณฑิตจิตสาธารณะ โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์ของระดับนี้ 1) ผลิตบัณฑิตครูที่มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ 2) พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ 3) ยกย่องงานวิจัยพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมที่มุ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่น 4) บริการวิชาการเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน 5) อนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นและ 6) พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตามหลักธรรมาภิบาล การผลิตครูให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพครูมีอุดมการณ์ มีใจรักในการสอน ใฝ่หาความรู้ สร้างองค์ความรู้จากความเป็นจริงด้วยตนเอง มีความชำนาญในการสอน และมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ (คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์, 2568) เช่นเดียวกับหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2566) มุ่งผลิตบัณฑิตทางการศึกษาปฐมวัย ให้มีคุณภาพเป็นเลิศทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและมีจิตวิญญาณความเป็นครู สามารถนำทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มาบูรณาการร่วมกับเทคโนโลยี การวิจัยและศาสตร์แห่งการศึกษาปฐมวัย รวมถึงอนุรักษ์ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยประจำท้องถิ่นและประจำชาติ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะตามมาตรฐานการเรียนรู้ เน้นทักษะการทำงานกลุ่ม การสอนแบบบูรณาการ และลงมือปฏิบัติการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ชุมชน กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม พื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนสามารถเป็นผู้ปฏิบัติงาน กิจกรรมผู้นำในด้านการศึกษาปฐมวัยให้กับหน่วยงานทางการศึกษา สามารถพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ สนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนการศึกษาและการบริการวิชาการทำประโยชน์ให้แก่สังคม

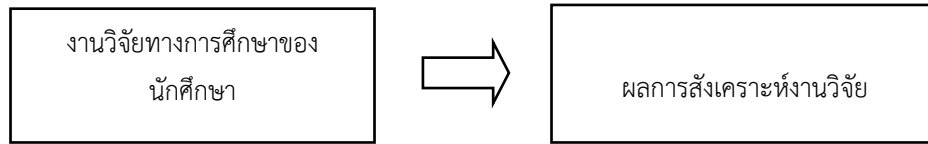
ดังนั้น จึงจะเห็นได้ว่าสาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาโท ให้ความสำคัญกับการพัฒนานักศึกษาในการทำวิจัยทางการศึกษาระดับปริญญาโท ดังที่พระราชบัญญัติการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ.2567 ระบุว่า การวิจัยเป็นการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์หรือทดลองอย่างเป็นระบบ อันจะทำให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง ความรู้ใหม่หรือหลักการไปใช้ในการตั้งกฎ ทฤษฎี แนวทางในการปฏิบัติเพื่อเป็นพื้นฐานของการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์และศิลปวิทยาการแขนงต่าง ๆ รวมทั้งเพื่อสร้างนวัตกรรม อันจะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ โดยให้องค์กรวิชาการและวิชาชีพมีส่วนร่วมในการศึกษา วิจัยและสร้างนวัตกรรมในกระบวนการให้การศึกษาระดับปริญญาโท ให้บริการวิชาชีพ เผยแพร่ผลการศึกษาระดับปริญญาโทและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา ชุมชน สังคมและประเทศ (กระทรวงการอุดมศึกษา, 2567) เช่นเดียวกับ บุญชม ศรีสะอาด (2556) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวิจัยไว้ว่า งานวิจัยช่วยให้ได้ความรู้ใหม่ ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ สร้างความเข้าใจสถานการณ์ ปรัชญาการณและพฤติกรรมต่าง ๆ สามารถพยากรณ์ผลภายหน้าของสถานการณ์ปรัชญาการณและพฤติกรรมต่าง ๆ อีกทั้งยังแก้ไขปัญหาได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ปรับปรุงพัฒนาสภาพความเป็นอยู่และวิถีดำรงชีวิตให้ดียิ่งขึ้น จะเห็นได้ว่าการวิจัยเป็นเสมือนหัวใจของการพัฒนาการศึกษา เนื่องจากความรู้ ความสามารถในการทำวิจัยจึงเป็นเรื่องสำคัญทั้งในเรื่องของการแสวงหาหรือสร้างความรู้ใหม่ การพัฒนางานสถาบันที่ผลิตบัณฑิตในระดับอุดมศึกษาจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง

การสังเคราะห์งานวิจัย (research synthesis) เป็นเทคนิควิธีการวิจัยตามระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่นำผลการวิจัยจากหลาย ๆ เรื่องที่ศึกษาในประเด็นปัญหาวิจัยเดียวกันมาศึกษาวิเคราะห์ ด้วยวิธีการทางสถิติหรือวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบ ทำให้ได้คำตอบของปัญหาวิจัยที่ต้องการ การสังเคราะห์งานวิจัยมีข้อตกลงเบื้องต้นที่สำคัญ คือ งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์แต่ละเรื่องให้ข้อค้นพบแต่ละมุมของปรากฏการณ์ที่นักวิจัยต้องการศึกษาและเมื่อนำผลการวิจัยมาสังเคราะห์รวมกัน ผลการสังเคราะห์ที่ได้รับจะมีความกว้างขวางและลุ่มลึกมากกว่าที่จะได้รับจากงานวิจัยแต่ละเรื่อง (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) การสังเคราะห์งานวิจัยนอกจากจะสร้างองค์ความรู้ใหม่แล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อการสรุปรวบรวมรายงานการวิจัยและการวางแผนดำเนินการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยต้องมีการทบทวนข้อค้นพบ หลักการ ทฤษฎีที่มีอยู่แล้ว ก่อนที่จะสร้างองค์ความรู้ใหม่เพิ่มเติม เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนของการศึกษาและเพื่อนำข้อบกพร่องของงานวิจัยที่มีอยู่แล้วมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพ (เนตรนภา อินยะ, 2561)

จากผลการสอนในรายวิชา 1074901 โครงการศึกษาเอกเทศการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาได้ดำเนินการศึกษาเรื่องที่สนใจและสร้างเป็นองค์ความรู้ทางการศึกษาระดับปริญญาโท นำเสนอในรูปแบบรายงานวิจัยทางวิชาการ โดยอยู่ภายใต้คำแนะนำและการให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิดของอาจารย์ในภาคเรียนที่ 2 นักศึกษาที่เรียนในวิชาดังกล่าวสามารถผลิตองค์ความรู้ด้านงานวิจัยระหว่างปีการศึกษา 2563-2566 ซึ่งผู้วิจัยสนใจที่จะนำงานวิจัยดังกล่าวมาดำเนินการสังเคราะห์เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในรายวิชา 1074901 โครงการศึกษาเอกเทศการศึกษาระดับปริญญาโท และนำไปใช้เป็นสารสนเทศและต่อยอดองค์ความรู้ในการค้นคว้าวิจัยทางการศึกษาระดับปริญญาโทของนักศึกษาต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาผลการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาศาสนา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ กรอบแนวคิดในการวิจัยแสดงในภาพที่ 1

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objective of the Research)

1. เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะของงานวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาศาสนา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
2. เพื่อสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาศาสนา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้เห็นภาพรวมเกี่ยวกับผลการสังเคราะห์งานวิจัยของนักศึกษาศาวิชาการศึกษาศา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการวิจัยต่อไป
2. ผู้สอนวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาศาสนาได้นำผลของการวิจัยที่ได้จากการสังเคราะห์ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิจัยและการสอนในสาขาวิชาการศึกษาศา

วิธีวิจัย (Research Methodology)

งานวิจัยนี้มีรูปแบบเป็นการสังเคราะห์งานวิจัย (Meta-analysis) โดยเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผลงานงานวิจัยที่มีนักวิจัยอื่นได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว นำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อการอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ของข้อมูลในงานวิจัยเหล่านั้นให้เห็นภาพองค์รวมและ/หรืออีกมิติใหม่ เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ต่อยอดเพื่อให้ได้สารสนเทศใหม่ตรงตามต้องการ (สัญญา เคนาภูมิ, 2562)

ขอบเขตของการวิจัย

เอกสารที่ใช้ในการสังเคราะห์

งานวิจัยที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ งานวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาศา มหาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ปีระหว่างปีการศึกษา 2563-2566 จำนวน 58 เรื่อง

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. การวิจัยนี้เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาศา มหาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ระหว่างปีการศึกษา 2563 – 2566

2. การสังเคราะห์งานวิจัยครอบคลุมในด้านข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย วิธีดำเนินการวิจัยและผลการวิจัยของนักศึกษา สาขาวิชาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ระหว่างปีการศึกษา 2563-2566 ได้แก่ จำแนกตามสมมติฐานการวิจัย รูปแบบการวิจัย การออกแบบการวิจัย และสาระการเรียนรู้ในงานวิจัย เป็นต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิเคราะห์เนื้อหาและสังเคราะห์ผลการวิจัยของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ระหว่างปีการศึกษา 2563-2566 เป็นแบบบันทึกข้อมูลงานวิจัยและแบบสังเคราะห์เอกสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นแบบกรอกรายการใช้บันทึกข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ สำหรับใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมรายชื่องานวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2563-2566
2. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของงานวิจัยและกรอกข้อมูลงานวิจัยลงในแบบสังเคราะห์งานวิจัย ตรวจสอบความถูกต้องของการกรอกข้อมูลจนได้ข้อมูลที่ถูกต้อง
3. สรุปข้อค้นพบที่ได้จากการวิเคราะห์งานวิจัยเพื่อนำมาแจกแจงตามประเด็นเนื้อหา
4. ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละและการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย (Research Conclusions)

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้เป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของงานวิจัยของนักศึกษา ตอนที่ 2 รายละเอียดของงานวิจัยของนักศึกษาและตอนที่ 3 ผลการสังเคราะห์องค์ความรู้ของงานวิจัยของนักศึกษามีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของงานวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ 2563-2566

ตารางที่ 1 จำนวนงานวิจัยระหว่างปีการศึกษา 2563-2566

ปีการศึกษา	จำนวนงานวิจัย	ร้อยละ
2563	14	24.1
2564	19	32.8
2565	12	20.7
2566	13	22.4
รวม	58	100

จากตารางที่ 1 พบว่างานวิจัยทั้งหมดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ระหว่างปีการศึกษา 2563-2566 มีจำนวนทั้งหมด 58 เล่ม โดยพบว่าปีการศึกษา 2564 มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.8 รองลงมาได้แก่ ปีการศึกษา 2563 คิดเป็นร้อยละ 24.1 และปีการศึกษา 2566 คิดเป็นร้อยละ 22.4 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 รายละเอียดของงานวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ 2563-2566

ตารางที่ 2 ประเภทของงานวิจัย

ประเภทของงานวิจัย	จำนวนงานวิจัย	ร้อยละ
งานวิจัยเชิงสำรวจ	-	-
งานวิจัยเชิงทดลอง	58	100
งานวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา	-	-
รวม	58	100

จากตารางที่ 2 พบว่าประเภทของงานวิจัยทั้งหมดของนักศึกษาเป็นการวิจัยเชิงทดลอง คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 3 สถานศึกษาปฐมวัยที่ใช้ในการทำวิจัย

สถานศึกษาปฐมวัยที่ใช้ในการทำวิจัย	จำนวนงานวิจัย	ร้อยละ
โรงเรียนประถมศึกษาของรัฐ	48	82.8
โรงเรียนประถมศึกษาเอกชน	1	1.7
สถานพัฒนาเด็กเล็กของรัฐ	9	15.5
สถานพัฒนาเด็กเล็กของเอกชน	-	-
รวม	58	100

จากตารางที่ 3 พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่ของนักศึกษาทำการทดลองในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของภาครัฐมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.8 รองลงมา ได้แก่ สถานพัฒนาเด็กเล็กของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 15.5 และโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	จำนวนงานวิจัย	ร้อยละ
การวิจัยสมมติฐานแบบทางเดียว	36	62.1
การวิจัยสมมติฐานแบบสองทาง	1	1.7
ไม่ปรากฏสมมติฐานการวิจัย	21	36.2
รวม	58	100

จากตารางที่ 4 พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่ของนักศึกษาเป็นการวิจัยสมมติฐานแบบทางเดียว คิดเป็นร้อยละ 62.1 รองลงมา ได้แก่ ไม่ปรากฏสมมติฐานการวิจัย คิดเป็นร้อยละ 36.2 และการวิจัยสมมติฐานแบบสองทาง คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัย	จำนวนงานวิจัย	ร้อยละ
การวิจัยเชิงสำรวจ	-	-
การวิจัยเชิงทดลอง	58	100
การวิจัยและพัฒนา	-	-
รวม	58	100

จากตารางที่ 5 พบว่างานวิจัยทั้งหมดของนักศึกษาเป็นการวิจัยเชิงทดลอง คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 6 การออกแบบการวิจัย

การออกแบบการวิจัย	จำนวนงานวิจัย	ร้อยละ
One-Group Pretest -Posttest Design	57	98.3
One-Shot Case Design	-	-
Pretest-Posttest Control Group Design	1	1.7
รวม	58	100

จากตารางที่ 6 พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ของนักศึกษาเป็นการออกแบบการวิจัย One – Group Pretest - Posttest Design คิดเป็นร้อยละ 98.3 รองลงมาคือ Pretest -Posttest Control Group Design คิดเป็นร้อยละ 1.7

ตารางที่ 7 การได้มาของกลุ่มตัวอย่าง

การได้มาของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนงานวิจัย	ร้อยละ
การสุ่มอย่างง่าย	6	10.3
การเลือกแบบเจาะจง	52	89.7
อื่น ๆ	-	-
รวม	58	100

จากตารางที่ 7 พบว่า การได้มาของกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยของนักศึกษาส่วนใหญ่ เป็นการเลือกแบบเจาะจง คิดเป็นร้อยละ 89.7 รองลงมา ได้แก่ การสุ่มอย่างง่าย คิดเป็นร้อยละ 10.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ระดับอายุของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับอายุของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนงานวิจัย	ร้อยละ
2 – 3 ปี	9	15.5
3 – 4 ปี	10	17.2
4 – 5 ปี	11	19.0
5 – 6 ปี	28	48.3
รวม	58	100

จากตารางที่ 8 พบว่า ระดับอายุของกลุ่มตัวอย่าง คือ อายุระหว่าง 2 – 6 ปี งานวิจัยส่วนใหญ่ของนักศึกษาเป็นการทำวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กปฐมวัยอายุ 5 – 6 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมา ได้แก่ เด็กปฐมวัยอายุ 4 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.0 และเด็กปฐมวัยอายุ 3 – 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 สารการเรียนรู้ในงานวิจัย

สารการเรียนรู้	จำนวนงานวิจัย	ร้อยละ
ภาษาศาสตร์	27	46.6
ศิลปศึกษา	5	8.6
ดนตรี	1	1.7
คณิตศาสตร์	4	6.9
สังคมศาสตร์	10	17.2
พลศึกษา	8	13.8
วิทยาศาสตร์	3	5.2
รวม	58	100

จากตารางที่ 9 พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่ของนักศึกษาเป็นสารการเรียนรู้ด้านภาษาศาสตร์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมา ได้แก่ ด้านสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 17.2 และด้านพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 13.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้นที่ใช้ในการวิจัย	จำนวนงานวิจัย	ร้อยละ
การใช้รูปแบบการสอน	1	1.7
การใช้ชุดการสอน/ชุดกิจกรรม	24	41.4
นวัตกรรมทางการศึกษา	33	56.9
รวม	58	100

จากตารางที่ 10 พบว่าตัวแปรอิสระในงานวิจัยส่วนใหญ่ของนักศึกษาเป็นนวัตกรรมทางการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 56.9 รองลงมา ได้แก่ การใช้ชุดการสอน/ชุดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 41.4 และการใช้รูปแบบการสอน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัย	จำนวนงานวิจัย	ร้อยละ
พัฒนาการด้านร่างกาย	14	24.1
พัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ	1	1.7
พัฒนาการด้านสังคม	9	15.5
พัฒนาการด้านสติปัญญา	34	58.6
รวม	58	100

จากตารางที่ 11 พบว่าตัวแปรตามในงานวิจัยส่วนใหญ่ของนักศึกษาเป็นพัฒนาการด้านสติปัญญาคิดเป็นร้อยละ 58.6 รองลงมา ได้แก่ พัฒนาการด้านร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 24.1 และพัฒนาการด้านสังคม คิดเป็นร้อยละ 15.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวนงานวิจัย	ร้อยละ
แบบทดสอบ	14	24.1
แบบสังเกตพฤติกรรม	19	32.8
แบบประเมินพฤติกรรม	21	36.2
แบบวัดความสามารถ	4	6.9
รวม	58	100

จากตารางที่ 12 พบว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่ของนักศึกษาเป็นแบบประเมินพฤติกรรม คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมา ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรม คิดเป็นร้อยละ 32.8 และการใช้แบบทดสอบคิดเป็นร้อยละ 24.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	จำนวนงานวิจัย	ร้อยละ
ค่าความตรง	50	86.2
ค่าความเที่ยง	-	-
ค่าความตรงและความเที่ยง	1	1.7
ค่าความยาก	-	-
ค่าอำนาจจำแนก	-	-
ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก	-	-
ไม่ได้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	7	12.1
รวม	58	100

จากตารางที่ 13 พบว่าการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นการตรวจสอบค่าความตรง คิดเป็นร้อยละ 86.2 รองลงมา ได้แก่ ไม่ได้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ 12.1 และการตรวจสอบค่าความตรงและความเที่ยง คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	จำนวนงานวิจัย	ร้อยละ
ร้อยละ	-	-
ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	-	-
การทดสอบค่าที (t-test)	-	-
การหาประสิทธิภาพโดยใช้ E1/E2	2	3.4
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (t-test)	56	96.6
รวม	58	100

จากตารางที่ 14 พบว่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยส่วนใหญ่ของนักศึกษาเป็นค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (t-test) คิดเป็นร้อยละ 96.6 รองลงมา ได้แก่ การหาประสิทธิภาพโดยใช้ E1/E2 คิดเป็นร้อยละ 3.4 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการสังเคราะห์องค์ความรู้ของงานวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษา ปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ 2563 – 2566

จากผลการสังเคราะห์งานวิจัยของนักศึกษา จำนวน 58 เรื่อง พบว่ามีองค์ความรู้ที่มีรายละเอียด ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัย พบว่าตัวแปรอิสระในงานวิจัยส่วนใหญ่ของนักศึกษาแบ่งเป็น 3 แบบคือ
 - 1) นวัตกรรมทางการศึกษา ได้แก่ นิทาน กิจกรรมศิลปะ เกม คำคล้องจอง การเล่นเกมทบทวนบทเรียน
 - 2) การใช้ชุดการสอน/ชุดกิจกรรม ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านและของเล่นพื้นบ้าน ชุดการสอนงานศิลปะ ชุดกิจกรรมการฝึกอ่านและเขียน ชุดกิจกรรมการเล่นเกมการศึกษา ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์และ
 - 3) การใช้รูปแบบการสอน ได้แก่ รูปแบบการสอนที่ใช้ในทฤษฎีเพื่อพัฒนาการฟังและการพูด ตามลำดับ
2. ตัวแปรตามในการวิจัย พบว่าตัวแปรตามในงานวิจัยส่วนใหญ่ของนักศึกษาแบ่งตามพัฒนาการของเด็กปฐมวัยเป็น 4 พัฒนาการ คือ
 - 1) พัฒนาการด้านสติปัญญา ได้แก่ ทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทักษะทางคณิตศาสตร์และทักษะทางวิทยาศาสตร์
 - 2) พัฒนาการด้านร่างกาย ได้แก่ พัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่ พัฒนาการกล้ามเนื้อเล็ก
 - 3) พัฒนาการด้านสังคม ได้แก่ พฤติกรรมกล้าแสดงออก การทำงานร่วมกันและ
 - 4) ด้านอารมณ์ จิตใจ ได้แก่ การควบคุมอารมณ์

อภิปรายผล (Research Discussion)

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่างานวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษา ปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2563-2566 ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงทดลอง สมมติฐานการวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยสมมติฐานแบบทางเดียว การออกแบบการวิจัยส่วนใหญ่เป็น one group pretest-posttest design เนื่องจากความสะดวกและความเป็นไปได้ในบริบทชั้นเรียนที่ได้รับมอบหมายซึ่งมีข้อจำกัดด้านจำนวนกลุ่มทดลอง โดยนักศึกษามุ่งเน้นการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาและการจัดประสบการณ์ โดยมีการวัดผลก่อนและ

หลังการใช้เทคนิคการจัดประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทชั้นเรียนนั้นโดยตรงและนักศึกษาสามารถเก็บข้อมูลของนักเรียนได้โดยตรงสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวิจัยตามที่ได้วางแผนไว้ สอดคล้องกับ อภิรักษ์ อนุมาน และคณะ (2561) ที่พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงทดลอง สมมติฐานการวิจัยเป็นแบบมีทิศทาง การออกแบบงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นแบบ one-group pretest-posttest design วัตถุประสงค์ประสงค์การวิจัยส่วนใหญ่เป็นการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังการทดลอง และสอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ (2559) ที่พบว่างานวิจัยของนักศึกษาสาขาหลักสูตรและการสอนส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง นอกจากนี้ พบว่าเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ one group pretest-posttest design มากที่สุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีการใช้สถิติพรรณนา คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติอ้างอิง ในกรณีที่ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ one group pretest-posttest design จะใช้ t-test dependent นอกจากนี้ วรณิ แกมเกตุ (2555) ได้กล่าวถึงงานวิจัยที่มีแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดสองครั้งนี้มีข้อดี เนื่องจากมีผลการทดสอบครั้งแรกเป็นฐานในการเปรียบเทียบว่าผลการทดสอบหลังการทดลองเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่

การได้มาของกลุ่มตัวอย่างเป็นการเลือกแบบเจาะจงและการสุ่มอย่างง่าย ระดับอายุของกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัย อายุระหว่าง 2 – 6 ปี เนื่องจากงานวิจัยของนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นทำวิจัยในชั้นเรียนการศึกษาศูนย์วัย ซึ่งเด็กปฐมวัยเป็นเด็กที่มีอายุแรกเกิดถึง 6 ปี และการวิจัยนี้เป็นการทดลองใช้นวัตกรรมทางการศึกษาและวิธีการจัดประสบการณ์ทางการศึกษาศูนย์วัยใหม่ ๆ ซึ่งต้องการกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเฉพาะตามที่นักศึกษาได้ลงพื้นที่ในการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาเด็กเฉพาะด้าน เพื่อสามารถดำเนินการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างได้บรรลุจุดประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ ดังที่ บวร ใจป่า (2543) พบว่าการสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงมากที่สุด ซึ่งการที่นักศึกษาได้ออกแบบการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในลักษณะนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่อาจารย์ต้องการให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการทำวิจัยในชั้นเรียนการศึกษาศูนย์วัยและสอดคล้อง เอมอร จังศิริพรภรณ์ (2550) กล่าวว่า การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัยเอง ลักษณะของกลุ่มที่เลือกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

สาระการเรียนรู้ในงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นสาระการเรียนรู้ทางภาษา เนื่องจากจังหวัดศรีสะเกษซึ่งพื้นที่ในการทำวิจัยนั้นมีความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งเป็นไปตาม อภิชาติ ไชยกาล (2560) กล่าวว่า ประชากรชาวศรีสะเกษประกอบด้วยผู้คนหลายชาติพันธุ์ ได้แก่ ลาว เขมร ส่วย เยอ ไทย จีน เขก แต่ส่วนใหญ่เป็นชุมชนกลุ่มต่าง ๆ ที่สำคัญที่เป็นชนพื้นเมืองมาแต่ดั้งเดิมจะประกอบด้วย ลาว เขมร ส่วย เยอ นักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ติดชายแดนประเทศกัมพูชา ซึ่งมีภาษาแม่ของตนเองทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาแม่ก่อนเข้าโรงเรียนส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนในพื้นที่ที่มีความยากลำบากนั้น จำเป็นต้องมีการออกแบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของผู้เรียนที่เรียนรู้สองภาษา ทั้งในด้านภาษาและวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพในภาษาไทยเป็นภาษาที่สองและอยู่ร่วมกันในสังคมของความหลากหลายได้อย่างมีความสุข และสอดคล้องกับ สุวิมล สฤษีนาคะภูมิรินทร์ และวิรัตน์ ธรรมาภรณ์ (2544) พบว่า การวิจัยเชิงทดลองเนื้อหาที่มีการวิจัยมากที่สุด คือ ภาษาไทย

เครื่องมือการวิจัยส่วนใหญ่เป็นแบบประเมินพฤติกรรมและแบบสังเกตพฤติกรรม สอดคล้องกับพัฒนาการและธรรมชาติของเด็กปฐมวัย ซึ่งยังไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ ดังที่คู่มือหลักสูตรการศึกษาศูนย์วัย พ.ศ. 2560 (สำหรับเด็กอายุ 3 – 6 ปี) กล่าวว่า วิธีการประเมินที่เหมาะสมได้แก่ การสังเกต การบันทึกพฤติกรรม การสนทนา หรือการสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลและผลงานของเด็ก ประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย ไม่ควรใช้แบบทดสอบ

และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยการหาความตรงของเครื่องมือการวิจัยโดยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหามากที่สุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) เช่นเดียวกับบรร ใจป่า (2543) พบว่าการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมที่ไม่ใช่แบบทดสอบพบว่าหาค่าความตรงโดยผู้เชี่ยวชาญมากที่สุด

2. ตัวแปรอิสระในงานวิจัยส่วนใหญ่ของนักศึกษาแบ่งเป็น 3 แบบคือ 1) นวัตกรรมทางการศึกษา ได้แก่ นิทาน กิจกรรมศิลปะ เกม คำคล้องจอง การเล่นเกมทบทวน 2) การใช้ชุดการสอน/ชุดกิจกรรม ได้แก่ ชุดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านและของเล่นพื้นบ้าน ชุดการสอนงานศิลปะ ชุดกิจกรรมการฝึกอ่านและเขียน ชุดกิจกรรมการเล่น เกมการศึกษา ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์และ 3) การใช้รูปแบบการสอน ได้แก่ รูปแบบการสอนที่ใช้ในนิทานเพื่อพัฒนาการฟังและการพูด นวัตกรรมทางการศึกษาเป็นตัวแปรอิสระที่ถูกนำมาใช้มากที่สุดในงานวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนิทาน ทั้งนิทานที่นักศึกษาค้นคว้าเองและนิทานที่มีอยู่แล้ว เช่น นิทานคุณธรรม นิทานพื้นบ้าน นิทานชาดก กิจกรรมศิลปะ เกม ตลอดจนสื่อพื้นบ้านและการละเล่นพื้นบ้านประเภทต่าง ๆ เนื่องจากเด็กปฐมวัยเรียนรู้รู้อย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้นการเลือกใช้นวัตกรรมทางการศึกษา จึงเป็นสิ่งที่เหมาะสมจะนำมาใช้ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย ดังที่ ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ และวัฒนา มัคคสมัน (2567) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของนวัตกรรม สื่อและเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการจัดการศึกษาปฐมวัยว่ามีความสำคัญต่อเด็กปฐมวัย คือ 1) ช่วยให้เด็กปฐมวัยเรียนรู้ได้ดี ทำให้เด็กสามารถเกิดการรับรู้ได้หลายทาง ทั้งการเห็น การสัมผัส การได้ยินเสียง การรับกลิ่นและการลิ้มรส ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของเด็กวัยนี้ที่เรียนรู้ได้ดีจากประสาทสัมผัส เช่น การใช้วัตถุที่เป็นของจริง การใช้อุปกรณ์ที่ทำให้ได้เห็นภาพเสมือนจริง การใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนและท้องถิ่น การใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เด็กลงมือปฏิบัติ กิจกรรมด้วยตนเอง 2) ช่วยให้เด็กมีความสนุกสนาน เพลิดเพลินที่หลากหลายและมีความเหมาะสมกับวัย มีการออกแบบให้เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสหลายด้าน เปิดโอกาสให้เด็กได้หยิบจับ สังเกต ศึกษา ค้นคว้าสิ่งต่างๆ ตามความชอบ ความสนใจและความต้องการของเด็ก 3) ช่วยให้เด็กเรียนรู้สิ่งจำเป็นแต่อยู่ไกลตัวยากลำบากในการเดินทางไปศึกษาเพื่อให้เห็นของจริง ทำให้เหมือนได้พบเห็นสิ่งนั้นอยู่ใกล้ ๆ ช่วยให้การเรียนรู้เป็นรูปธรรมมากขึ้น 4) ช่วยกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้น เพราะมีรูปแบบและลักษณะที่ดึงดูดความสนใจของเด็ก มีภาพ มีเสียงมีกลิ่น เด็กสามารถสัมผัส จับต้องและใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ทำการสำรวจได้ เช่น การใช้หนังสือนิทานมีกลิ่น การอ่านหนังสือนิทานมีเสียง การเล่นเกมกับสไลม์ 5) ช่วยให้เด็กได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา อย่างเป็นองค์รวมไปพร้อมกัน เช่น การให้เด็กเล่นเกมเล่นสนามไปพร้อมกับเพื่อน การเล่นเกมการละเล่นพื้นบ้านที่ต้องเคลื่อนไหวและร่วมกันกับเพื่อนคิดแก้ปัญหา การเล่นเกม การปั้นดินน้ำมันตามจินตนาการ 6) ช่วยให้เด็กได้รับการส่งเสริมทักษะการเข้าสังคม เปิดโอกาสให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กัน ได้คิดสร้างสรรค์งานร่วมกัน เช่น การเล่นเกมกลางแจ้ง การเล่นเกมบล็อกไม้ขนาดใหญ่ร่วมกัน การแสดงละครบทบาทสมมติ การเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกตนันทา ฮาดคันทุง (2562) พบว่า ผลการทดลองใช้การจัดประสบการณ์ โดยการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะทางด้านการฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ พบว่าคะแนนการทดสอบทักษะทางด้านการฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลการศึกษาพึงพอใจของเด็กปฐมวัย พบว่าเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่รู้สึกชอบ มีความสุข สนุกสนาน ที่ได้เข้าร่วมการจัดประสบการณ์โดยการเล่านิทาน เด็กชอบที่ได้ใช้สื่อที่หลากหลายในการร่วมกิจกรรมเล่านิทาน เด็กชอบฟังนิทานจากครูและเพื่อน ๆ ชอบที่ได้เล่านิทานหรือเรื่องราวต่าง ๆ ให้เพื่อนและครูฟังและมีความสุขสนุกสนานในการเล่านิทานให้เพื่อนและครูฟัง นอกจากนี้ รอดันนี เจอะเลาะ (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ

การพัฒนาทักษะการฟังการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้นิทานประกอบภาพ ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้นิทานประกอบภาพ สามารถช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยได้ เนื่องจากลำดับขั้นตอนในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม ใช้สื่อนิทานประกอบภาพที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำมาใช้กระตุ้นและแรงจูงใจให้เด็กเกิดความสนใจในบทเรียนสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับครูผู้สอน จึงช่วยให้เด็กเกิดพัฒนาการและมีทักษะในการฟังและการพูดสูงขึ้น

ตัวแปรตามในงานวิจัยส่วนใหญ่ของนักศึกษา แบ่งตามพัฒนาการของเด็กปฐมวัยเป็น 4 พัฒนาการ คือ 1) พัฒนาการด้านสติปัญญา ได้แก่ พัฒนาการทางด้านภาษาแบ่งเป็นการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน พัฒนาการด้านคณิตศาสตร์และพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ 2) พัฒนาการด้านร่างกาย ได้แก่ พัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่ พัฒนาการกล้ามเนื้อเล็ก 3) พัฒนาการด้านสังคม ได้แก่ พฤติกรรมกล้าแสดงออก การทำงานร่วมกันและ 4) ด้านอารมณ์-จิตใจ ได้แก่ การควบคุมอารมณ์ ตัวแปรตามในงานวิจัยส่วนใหญ่นั้นเป็นพัฒนาการทางสติปัญญา ดังเช่นที่ นงลักษณ์ วิรัชชัยและสุวิมล ว่องวาณิช (2552) พบว่าในระดับก่อนประถมศึกษาจะเป็นงานวิจัย ด้านการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กและการเตรียมเด็กให้มีความพร้อม นอกจากนี้ สอดคล้องกับอุทุมพร จามรมาน (2553) ที่กล่าวว่า กระทรวงศึกษาธิการได้ระบุขอบเขตการวิจัยทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับระดับก่อนประถมศึกษา เน้นการวิจัยที่ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กด้านต่าง ๆ ให้มีความพร้อมก่อนเข้าเรียนการศึกษาภาคบังคับ คือ 1) ให้มีการวิจัยและพัฒนา รูปแบบและวิธีการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการของสังคมทั้งในเขต ชุมชนเมืองและชนบท 2) ให้มีการวิจัยและพัฒนา รูปแบบในการเตรียมความพร้อมทางการเรียนเพื่อให้ได้ระดับก่อน ประถมศึกษาได้มีพัฒนาการทางร่างกายอารมณ์ สังคมและสติปัญญา ตามศักยภาพและมีความพร้อมในการเข้าเรียน ระดับประถมศึกษา 3) ให้มีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับก่อนประถมศึกษา ให้มากขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัตน์ สิงห์เวียง (2543) พบว่างานวิจัยที่ศึกษากับประชากรที่เป็นเด็ก ปฐมวัยอายุ 5-6 ปี เนื้อหาสาระที่ศึกษาโดยส่วนใหญ่ คือ การส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยโดยเฉพาะการส่งเสริม พัฒนาการทางสติปัญญา ซึ่งเป็นไปตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กปฐมวัย

ข้อเสนอแนะของงานวิจัย (Research Recommendations)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำผลการวิจัย และข้อเสนอแนะไปเป็น ข้อเสนอแนะในการกำหนดทิศทางการวิจัยในเรื่องที่ยังมีการวิจัยน้อยและยังไม่ได้วิจัย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการ ปรับปรุงและพัฒนาหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพ

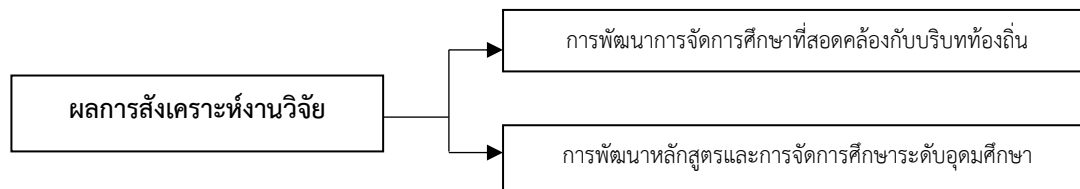
2. ข้อเสนอแนะผู้สอนวิจัย ควรนำผลการวิจัย ข้อเสนอแนะ ไปเป็นแนวทางในการกำหนดหัวข้อในการ กำหนดปัญหาการวิจัย และการให้คำแนะนำแก่นักศึกษาในประเด็นที่งานวิจัยมีการศึกษาน้อยหรือยังไม่ได้ศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาอื่น เพื่อให้ได้ข้อสรุปและเห็นภาพรวมของการทำของนักศึกษาใน สาขานั้น ๆ

2. ควรทำการวิจัยในเรื่องที่ยังไม่มีผู้วิจัยหรือมีผู้วิจัยน้อย โดยเฉพาะเรื่องที่จะเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงต่อ เด็กปฐมวัย ผู้วิจัย หน่วยงาน โดยบูรณาการท้องถิ่นในงานวิจัย เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้จริงในพื้นที่วิจัย เช่น รูปแบบ การจัดประสบการณ์ การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา

องค์ความรู้ใหม่ (New body of Knowledge)

ภาพประกอบที่ 2 การนำองค์ความรู้ใหม่ไปใช้

ผลจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการต่อยอดการให้ความรู้ให้กับนักศึกษา ครู อาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้อง และสามารถนำไปใช้เป็นสารสนเทศและต่อยอดองค์ความรู้ในการค้นคว้าวิจัยทางการศึกษาศาสตร์ รวมทั้ง การนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาทั้งในระดับปฐมวัยและระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการในพื้นที่ที่มีความเฉพาะของกลุ่มชาติพันธุ์ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมักประสบปัญหาในการการใช้ภาษาไทยทั้งในด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน เพราะนักเรียนที่ใช้ภาษาต่างไปจากภาษาไทยที่ครูใช้ในการสอน เด็กจะฟังครูหรืออ่านคำบางคำในหนังสือเรียนไม่เข้าใจและเด็กยังออกเสียงพูดภาษาไทยกลางบางเสียงไม่ชัดเจน จนเป็นปัญหาในการติดต่อสื่อสารในชั้นเรียน การจัดการศึกษาที่นำเอาวัฒนธรรมในท้องถิ่นมาใช้ในการกำหนดเนื้อหาในการจัดประสบการณ์เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับการพัฒนามาใช้ได้ในชีวิตจริง เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาไทยส่งผลให้เด็กจึงเกิดความสนใจและตั้งใจที่จะเรียนรู้และฝึกฝนการนำภาษาไทยไปใช้ต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2560 (สำหรับเด็กอายุ 3 – 6 ปี). สืบค้นจาก http://academic.obec.go.th/images/document/1572317514_d_1.pdf
- กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2562). พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562. สืบค้นจาก <https://www.mhesi.go.th/index.php/all-legal/74-act/2150-2562.html>.
- กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2567). พระราชบัญญัติการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ การวิจัย และนวัตกรรม พ.ศ.2562. สืบค้นจาก <https://www.mhesi.go.th/index.php/all-legal/74-act/2205-ryeryrt.html>.
- กมลทิพย์ ยงใจยุทธ. (2558). การสังเคราะห์งานวิทยานิพนธ์สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ระหว่างปี พ.ศ. 2545 – 2555. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เกตนันภา ฮาดคันทง. (2561). การพัฒนาการจัดประสบการณ์โดยการเล่านิทานด้วยเทคนิคที่พรากรหลายเพื่อส่งเสริมทักษะทางด้านการฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาดบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์. (2568). *ยุทธศาสตร์ของคณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์*. สืบค้นจาก <https://www.edhd.sskru.ac.th/%e0%b8%a2%e0%b8%b8%e0%b8%97%e0%b8%98%e0%b8%a8%e0%b8%b2%e0%b8%aa%e0%b8%95%e0%b8%a3%e0%b9%8c-%e0%b8%81%e0%b8%a5%e0%b8%a2%e0%b8%b8%e0%b8%97%e0%b8%98%e0%b9%8c/>

ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์. (2559). *การสังเคราะห์งานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกวิทยาศาสตร์*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ และวัฒนา มัคคสมัน. (2561). *แนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรม สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา ปฐมวัยหน่วยที่ 1 ในเอกสารประกอบการสอนชุดวิชานวัตกรรม สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาปฐมวัย*. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *การวิเคราะห์ห่อภิมาณ META-ANALYSIS*. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช. (2552). *การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาด้วยการวิเคราะห์ห่อภิมาณ และการวิเคราะห์เนื้อหา*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานยก รัฐมนตรี.

เนตรนภา อินยะ. (2561). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย สาขาวิชาการสอน ภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บวร ใจป่า. (2543). *การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.

บุญธรรม กิจปรีดาภิสุทธิ์. (2553). *การเขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร : เรือนแก้วการพิมพ์.

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ. (2566). *หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย (4 ปี) (หลักสูตร ปรับปรุง พ.ศ. 2566)*. คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

รอฮันนี เจละละ. (2561). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ที่ใช้แทนประกอบภาพ*. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 13(1), 41-46.

วรรณิ์ แกมเกตุ. (2555). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

สัญญา เคนาภูมิ. (2562). *หลักการและแนวทางการสังเคราะห์งานวิชาการ*. วารสารการบริหารการปกครองและ นวัตกรรมท้องถิ่น, 3(2), 89-106.

สุวิมล สติระนาคะภูมิรินทร์ และวิรัตน์ ธรรมาภรณ์. (2544). *การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิต ศึกษาของคณะ ศึกษาศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนระหว่างปีการศึกษา 2527 - 2541*. ปัตตานี. คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์.

อภิรดี ไชยกาล. (2560). *การจัดประสบการณ์ทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย*. ศรีสะเกษ: คณะครุศาสตร์และการพัฒนา มนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

อภิรักษ์ อนุะมาน, วรรณ บัวเกิด, ธนรัชต์ศิริสวัสดิ์ และสุวรรณี ยะหะกร. (2561). *การสังเคราะห์งานวิจัยระดับ*

บัณฑิตศึกษาแขนงวิชาหลักสูตรและการสอน. วิชาเอกภาษาไทย สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช. วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ., 11(1), 339-349.

อุทุมพร จามรمان. (2553). *วิกฤติการศึกษาไทย*. สถาบันการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).

เอนอร์ จังศิริพรปกรณ์. (2550). *การวัดและประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.